

# РАДА

ГАЗЕТА ПОЛІТИЧНА, ЕКОНОМІЧНА І ЛІТЕРАТУРНА

ВИХОДИТЬ ЩО-ДНЯ, ОКРІМ ПОНЕДІЛКІВ.

РІК СЬОМИЙ

Адреса редакції і контори:  
у Києві Велика Підвальна вул. Д. 6.  
Телефон редакції 1458.  
УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ НА РІК 1912

на рік	на 6 м.	на 3 м.	на 1 м.	на рік	на 6 м.	на 3 м.	на 1 м.
11 м.	10 м.	9 м.	8 м.	7 м.	6 м.	5 м.	4 м.
6.	6.70	5.25	4.75	4.25	3.75	3.25	2.75

Передплат. на рік можна виплачувати частками: в 2 строки: на 1 янв. 3 карб. і на 1 апр. 3 карб., в 3 стр.: на 1 янв. 2 карб., на 1 мар. 2 карб. і на 1 мая 2 р., або по 1 карб. на протязі перших шести місяців.

Ціна „Раді“ за кордон: на рік 11 р., (27 крон 94 гелери на австрійську валюту), на 1/2 року—5 р. 50 к., на 1/4 року—2 р. 75 к., на 1 м.—1 р. Коли закордонні читачі передплачують газету через поштомати, то платять за газету по ціні, встановленій для передплатників в Росії.

Передплата приймається тільки з 1-го числа кожн. місяця. ЗА ЗМІНУ АДРЕСИ 30 КОП. (При зміні неодмінно прикладати стару адресу).

Автори рукописів повинні подавати своє прізвище і адресу. Редакція може скорочувати і змінювати статті більші статті, до друку погодити, перекладаються в редакції 3 місяці і висилаються авторам їх коштом, а дрібні замки й дописи образно зніщують усі. Рукописи, на яких не зазначені умови друку вважаються безплатними.

З ПРИВОДУ надісланих до газети ВІРШІВ редакція не листується.  
Просьба авторів додержуватись прописую „Раді“.

УМОВИ ДРУКУВАННЯ ОПОВІСТОК:  
ЗА РЯДОК ПЕТИТУ, АБО ЗА ЙОГО МІСЦЕ:  
перед текстом 20 коп.  
після тексту 10 коп.  
„сторонні повідомлення“ 60 коп.

ЗА ПЕРШИЙ РАЗ платиться В ДВІЧІ.  
Оповіді про пошукування праці—в Конторі редакції приймаються на льотних умовах.

ОПОВІСТІ під окремих осіб фірм і закладів, що мешають, або мають свої Головні контори ч. Управл. закордон. і скрізь в межах Російської імперії за виключенням губерній: Київської, Харківської, Херсонської, Орловської, та Полтавської, окрім контори „Раді“,—приймаються виключно в ЦЕНТРАЛЬНОЙ КОНТОРІ ОБ'ЯВЛЕНІЙ ТОРГ. ДОМА Л. і З. МЕТЦЛЬ і Ко. Москва, Мисницкая, дош. Сытова та в ОТДІЛАХ ТОГО Т.А.: „з Петербурга“—Морская 11 Варшава, —Маршалковская 130; Вільно,—Большая 38; Лодзь—Петровская 1 Париж,—8, плод. Берже.

## В КОНТОРІ ГАЗЕТИ „РАДА“ Приймається передплата на нове видання „Українській народъ въ его прошломъ и настоящемъ“

Видання виходить під РЕДАКЦІЮ проф. Ф. К. Волкова, проф. М. О. Грушевського, проф. М. М. Ковалевського, акад. Ф. Е. Корша, проф. А. Е. Кримського, проф. М. І. Тулан-Барановського і акад. А. А. Шахматова, при УЧАСТІ зазначених редакторів і таких письменників: А. І. Білоусенка, М. Ф. Біляшівського, В. В. Воронцова, В. Гнатюка, А. С. Грушевського, О. Я. Сербиненка, Т. П. Сербиненка, С. А. Сербиненка, І. П. Житницького, Зілинського, А. А. Кауфмана, І. Левина, А. Л. Маслова, Т. І. Осадчого, В. Охримовича, Д. І. Рихтера, С. Рудницького, А. А. Русова, М. А. Славинського, І. М. Стеценка, М. І. Сумцова, С. Томашівського, В. В. Хижнякова, П. І. Живецького, В. М. Шербанівського, Д. М. Шербанівського, Н. А. Янука, А. І. Ярошівича.

Зміст видання складатиметься з наукових праць на російській мові по такім програми: I. Українознавство, II. Історія українського народу, III. Край і населення, IV. Антропологія й етнографія, V. Мова, VI. Література, VII. Мистецтво, VIII. Господарство, IX. Сучасне культурне й громадське життя.

Всі видання розділено на 4 томи, приблизно на 1300 стор. великого формату.

ПЕРШИЙ ТОМ ВІЙДЕ в місяці Листопад (октябрь) б.ж. року, а всі видання закінчаться, по змові, в 1914 році.

Видання буде оздоблено численними художніми репродукціями з пам'яток мистецтва й портретами на окремих вкладних аркушах. Частину репродукцій буде виконано а в гравійською гравіюванням, частину різьбярними і двоколірними засобами. Окрім того, до одяду „Край і населення“ буде додано географічні й етнографічні мапи, а до одяду етнографічно-популярні рисунки й малюнки на окремих аркушах.

ЦІНА ВИДАННЯ ПО ПЕРЕДПЛАТІ—28 рубл., в гарних, випакувальних пакутках—22 рубл. За передплату по дійсній вартості.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ: 1) при передплаті вноситься в КОНТОРУ „РАДИ“ 2 рублі задатку і 10 коп. на гербову марку, решта суми що місяця виплачується по 2 рубл. 25 коп. до повної виплати коптовості всього видання й видатків на переказу його; при такій передплаті томи вносяться по мірі їх виходу в світ.

2) При передплаті так само виплачується в конторі „Раді“ 2 рубл. і 10 коп. на герб. марку, а при одержанні кожного тому—наложною платою по 5 рубл. на покриття передплати та ще поверх цього за переказу й переводу виплати—скільки буде коштувати по поштовим обсяжкам.

ПЕРЕДПЛАТНИКИ, ЩО Мешкають в Києві, доставляють томи видання без виплати поштових видатків.

ДЛЯ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ на умовах щомісячної виплати обов'язково підписувати бланк замовлення з умовами, бланк висилає контора „Раді“ по одержанню задатку і гербового збору, всього 2 рубл. 10 коп.

В окремій продажі ціна видання буде значно збільшена. 0-331-9

Спеціална кожно-венерич. лічебниця д. № 16 Михайлівська. Порада 50 к. Пр.: 10-2 дн. та, 7-9 веч. Од 5-7 веч. завдувач. лічбн. Д-р Гольдберг, приймає у себе № 16. В. Васильківська

## У Херсоні

книжно-газетний „Початок“ (Ріпозит-юск, всяка вул., почт. ящ. № 444). Приймає передплату на „Раді“ по цінах редакції з виплатою на вист. щомісячними.

## В Курському

купувати окремі №№ „Раді“ можна в кіоскові Н. Д. СКУРКА.

## У НОВОМОСОВСЬКОМУ

купувати Раді окремими №№ можна у власн. агента д. БОГОМАЗА.

## В ОХТИРЦІ

передплачувати „РАДУ“ на таких-же умовах, як і в конторі газети, а також купувати в роздріб—можна в книжно-газетному кіоскові Д. О. НАУМЦЯ.

## Karlsbad

Д-р М. ВАХ-НИННІН орд в 1-го мал HAUSGOLDENER LÖWE прип. KURHAUSA. 10-296-9

## В НОВОЧЕРКАСЬКОМУ

„Раді“ продается в роздріб в книгарні Цимонна на Платовському проспекті.

В неділю, 22-го липня (юля) Київський Український Клуб впоряжає

## ГУЛЯНКУ ПАРОХОДОМ до МЕЖИГІР'Я.

На параді ОРКЕСТР ВІЙСЬКОВОЇ МУЗИКИ, ХОРОВІ СПІВИ, КОВ ЗАРЬ ВАНДУРИСТА, ТАНЦІ І ВУФЕТ. За найкраще українське—жіноче і чоловіче вбрання будуть видані призи: ЗОЛОТИЙ І ДВА СІРІЙНИХ ЖЕТОНІ. Квитки по 75 к., 50 коп і 25 коп., продаються на пристої в день гулянки. 3-367-2

## Літній театр Київського Купецького Зібрання

Група українських артистів М. САДОВСЬКОГО.

**ВОНДАРІВНА**  
У суботу, 21-го липня (юля) при участі М. Садовського, вист. буде др. на 5 д. з синами, І. Карпенка-Карого. Роль Тараса гратиме М. САДОВСЬКИЙ. У неділю, 22, при участі М. Садовського вист. буде комедія І. Карпенка-Карого

**СУЄТА**  
на 4 ді. Роль Івана Бариленка гратиме М. САДОВСЬКИЙ.

Квитки продаються з 11 год. ранку до 2 днів і від 6 до 11 год. веч. Особи, що взяли квитки в театр за вхід в сад по платити. Початок у 8<sup>1/2</sup> години вечора. Відповідальний режисер М. Садовський.

## Жертва правої преси.

Сьогодні читачі знайдуть в нашій газеті надзвичайно характерний матеріял як до історії збирання жертв на пам'ятник Т. Г. Шевченкові, так і для висвітлення психологіч. поширеного в ці часи угодництва і моральної рожовщености. Священник с. Катяйгород, брацлавського повіту, одержав од об'єднаного комітету підписаний лист. Священник Кульчицький, очевидно, знає, що таке українство, чув про Шевченка, а головне добре знає свої власні погляди на цю справу якогось будув чорносотенної газетки, приміром „Київлянина“, і од неї ж навчився деяких крутеньких виразів. Окрім того, священник Кульчицький догадується, що писання чорносотенної преси мусять бути в лобий агіді з сучасним націоналістичним курсом. Що може він більше знати? Нічого. Він не знає меж дозволеного і недозволеного, законного і незаконного, культурного і некультурного, морального і неморального. До зовсім не знає, що темний селянський батюшка так таки в своїй злобній волі не хоче нічого людського визнавати: ні, він просто темна собі людина, що попала під вплив правої преси, і в ній задулалися, згубила всяке чуття міри і звичайности, просто—здічалів.

божевільній комбінації. Людина з здоровим розумом не могла свідомо писати отих дурниць про німців і жида-лихів, і сатанитів „Раді“. Можна бути певним, що як би докладно розпитати цього нещасного священника Кульчицького, про що власне він написав, про який такий „історический подлог“ і що це значить, чого він думає, що в „Раді“ працюють „сатанити“, що це за покруч такий, що воно за порога людей,—„жида-лихи“, в чому полягає злочинність і нахабність збирання жертв на пам'ятник Шевченкові, що за слово таке мазепинець і чому мазепинець,—як що так примусити цього темного панотія своїми словами все те росповісти, він би був „вім, акі риба“ і без міри червонів би й соромився, але розумного власного слова не видувив би з себе. Во він таки не знає й не розуміє, він—жертва, він—вихованець чорної преси, яка з його голови вибила здоровий людський розум і уміння міркувати. До чого доводити ася та безглузда писанина і яка велика шкода від неї, приклад з о. Кульчицьким показує надто яскраво. Людина доходить до того, що забуває і таку елементарну вимогу культуристів, як те, що неможна ж робити ніяких написів на папері, який тобі не належить, як не можна робити написів на чужих парканах. І подільський єпископ Серафим з цього приводу поклав революцію, яка нехай і буде в пам'яті всіх злочинних учителів о. Кульчицького, чорносотенних публіцистів: „Не одобрюю неделькатної надписи священника І. Кульчицького... Ось повинен был просто возвратити подписной лист по принадлежности“.

цистів,—цього сказати мало. А в тім вони заше окажуться гіршими, ніж якими їх визнавав би самий різкий вислов.

## Оптимізм з примусу.

Казенна „Россія“ належить до числа таких органів, яких ніхто, окрім газетарів, не читає. Та й газетарі не дуже охоче беруть у руки орган д. Гулянки й Кр., бо завжди вже тїне від нього важким духом поліцейської кордегардії. Та часами доводиться, побороючи природну антипатію, заглядати в казенно-сірі шпальти бутербродної газети. І яких тільки дивовижних винаходів ми тоді там не знаходимо!

Ось останній винахід „Россії“: виборча кампанія йде нормально. На протязі кількох чисел газета все опікується довести, що ніяких особливих заходів уряд не вживав для того, щоб виборці дали бажані йому наслідки. Не вагаючись, газета обвинувачує „ліві листки“ в бажанні будь-що-будь дискредитувати уряд. Виходить отже, що не урядові заходи вносять невдороду атмосферу в перед-виборчу кампанія, а тенденційна агітація „лівих листків“.

А факта? — запитав хто-небудь „Россію“. Але з фактами офіційний орган не церемониться. Пояснення сенату про євреїв „Россія“ називає „указом про євреїв, що не мають права жителяства“. Судові справи проти громадських діячів, заповірені тільки в намірі взяти участь у виборах, газета трактує, як „привлеченіє до суду п'якококих лиць, которьмъ предьявлены совершенно опредѣленныя обвиненія“. Нарешті, закидання громадянства на чорну небезпеку, яка загрожув виборчій справі од занадто широкої участі духовенства в виборах, газета квалфікує, як „нападки на духовенство, которое не уклоняется отъ участия въ выборах“. Про „роз'яснителъну“ діяльність адміністрації на місцях газета, само собою розуміється, скромно мовчить.

## ВОДЕСІ У ХАРЬКОВІ

передплачувати „РАДУ“ на таких-же умовах, як і в конторі газети, можна в „Українській книгарні“. Рыбна 25 Там-же можна купувати Раді у окремим №№-ми.

## В ЛУБНЯХ

передплачувати Раді і купувати окремих №№ можна у кіоскові Медведовського.

Приймається передплата на 1912—1913 шкільний рік на український педагогічний журнал

## „СВІТЛО“

третій рік видання.

Журнал признається для семі і школи і виходить раз на місяць (всього 9 книжок, кожна розм. од 5 до 6 аркушів) по такій програмі:

- 1) Статті ще до теорії виховання і народної освіти.
- 2) Знайомення з успіхами питаннями виховання і практично пристосування їх до шкільного життя.
- 3) Значіння художнього розвитку в справі виховання і освіти.
- 4) Сьогоднішнє становище народної освіти, школи і народнього учительства на Україні.
- 5) Хроніка діяльності всенародних, педагогічних і наукових товариств.
- 6) Огляди педагогічних російських і закордонних журналів.
- 7) Твори красеного письменства.
- 8) Бібліографія.

В журналі „Світло“ за перший й другий рік взяли участь своїми писаннями такі співробітники: Х. Алчевська, Батько, С. Бердзев, Віл-кий, Ан. Василько, С. Васильченко, С. Волод, П. Воронін, М. Гринченко, (Загірня), Я. З—кевич, Діпрова Чайка, Д. Дорошенко, С. Єфремов, Д. З. Бір, Т. Зоральський, П. Капелгорський, Н. Кибальчич, А. Курілас, В. Куц, Лодомір П., Гр. Михайлець, З. Міра, Он. Мусієнко, Гр. Наш, Гр. Неборак, М. Невада, К. Оберучев, Ол. Он-ко, О. Оні, Сергій Паленко, П. Понятенко, В. Поточний, Педагог, Д. Пісочницький, Провісціль Я. Савченко, Гр. Сьогобочний, М. Рубакін, Ол. Русов, С. Русова, Ю. Сірий, Ю. Стрижаський, С. Сірополько, Слюсар, В. Спілка, Ів. Стещенко, Я. Стороженко, М. Ткаченко, П. С. Т—ро, С. Титаренко, Ф. Тусян, С. Чарнолуцька, Чепельський, Я. Чепіга, С. Черкасенко, Л. Чудий, Св. К. Шаравський, С. Шелухін, С. Шохор-Троцький.

Журнал „Світло“ виходить з серпня.

Передплата на рік 4 карб. На пів року 2 карб. 50 коп. За кордон 5 карб.

Передплата приймається в конторі „СВІТЛА“, у Нител, В.-Володимирська 93. Передплачувати „Світло“ можна ще у Києві: 1) в Українській книгарні, Вєзвєдське 8 2) в книгарні Л.-Н. Вєстника, В.-Володимирська 23. 3) в Круничній „Час“ 8 Волод. 33, в Харькові, в Українській книгарні, Рыбна 25, в Палаці в книгарні Г. Маркєвича, у Котлярєвського, в Одєсі: 1) в книгарні „Діло“ Кошля, 11, 2) в книгарні „Просвіта“, Ніжинська 53, в Катеринодарі, Красна ул. Книгарня Запорожця. Редактор-Видавць Л. ШЕРСТОК.

І справді. Звідки смиренний іерей міг взяти такі вирази: „Наглої и преступной батьі мазепинець не почувують... Перед ним—лиця об'єднаного комітету, інституції очевидно легальної. А хто ж, як не А. Савенко у всяких правих виданнях, повторює, уже не раз покварбовану і офіційально спростовану, свою вигадку про те, що комітет збирає жертви без дозволу уряду. Мало того, що батюшка повірив тим, хто в його темній голові визнається і впливовим, і значним учасником урядової діяльности, він з того ж джерела вихопив і стіль, бо вираз „наглої и преступной батьі“ раз-у-раз вживається у всій правій пресі. Відки темний селянський мешканець міг зловбути аргументи проти пам'ятника Шевченкові і оучасного українства, як не з той ж преси, в якій в особливим апломбом ретельують українські ренегати. Тут маємо і—коренної малоросовь“, як відгомін ренегатських вигуків наших „богданівців“ а правої преси „Запорожця“ з „Нов. Врем.“ і всякого рода „малоросовь“; бачимо й те, що цей „коренної малоросовь“ глибоко возмуцьєть і протестує проти „історического подлога, извращения и опоганивания памяти и личности поэта жидо-лихами и вѣдями и ихъ глупыми и продажными вѣзьянками сатанистами изъ „Раді“ и „Наукового Вістника“,—словом, все те, що звичайно пише права преса, але в своєрідній

Для темного подільського батюшки революція архерея буде страшною несподіванкою, адивовані очі його обернуться анов до тих, що звуть себе дієвими патріотами, справжніми опасателями отчизни, і анов замготять йому круті вирази, міцна лайка, масні епітети,—і все те дружоване, а він же тільки написав.

В кращому разі темний мешканець села Катяйгорода арозуміє, що не слід вжити „богданівцям“ і „запорожцям“ в правого табору, але ж він не один, бо до націоналістичного гурта пнеться дуже і дуже багато селянських священників, і це вже не перший приклад священницького „неделкатного“ напису на підписному листі. Права преса мусять просто на свою адресу прийняти революційну еп. Серафима, бо вона навчила і вона підказала ті слова, що дозволяють собі писати на листах де-які священники. Коли такі написи можуть бути віднесені на зарб некультурности і неделькатности священників, то про учителів—чорносотенних публі-

Треба віддати належне стилістичному хитові казенних письменників. Під їх спиртними руками загально відомі факти набирають зовсім иншого й цілком невинного вигляду. Та при всій їх спиртности вони проте не можуть зробити з чорного біле. Коли пояснення сенату стосується до євреїв, які не мають права жителяства, то яким чином ці євреї досі жили й живуть далі там, де їм не можна? Коли відданям під суд громадським діячам поставлено цілком повні обвинувачення, то чому це не було зроблено досі і чому їх не арештують і навіть не доцкують? Коли духовенство тільки всього й робить, що „не











комітету, було роспущено. В протинуюм у разі албанці погрожують захопити Ускюб, оповістити автономію Албанії і свикати свій парламент. Новий кабінет теж намагається роспустити палату, вишукуючи приводу для конфлікту палати з кабінетом. Юридичні перешкоди для роспуску палати такі: по тексту конституції палату можна роспустити тільки тоді, коли вона не згодиться по якому-небудь питанню з кабінетом, кабінет буде змінено і палата не згодиться й з новим кабінетом по тому ж самому питанню.

Турецька палата депутатів, керуючись інстинктом самоохорони, винесла вотум довіри кабінетові, хоч цим вчинком страшенно принизила младотурок.

Але по всьому видно, що кабінет рішив добитись роспуску палати. Тепер кабінет вніс в палату проект зміни 7 статті конституції. По цьому проекту султанові надається необмежене право роспуску палати. Цей законопроект і може бути приводом для конфлікту.

Анархія в Китаї.

Кореспондент „Berliner-Lokal-Anzeiger“ так пише про сучасне становище Китаю. Становище Китаю дуже незавидне. Центральний уряд безсиллий і малоздібний. Партизна ворожнеча членів уряду прискорою роспад держави. Кредиту нема. Шовінізм з своїми лозунгами: „Китай для китайців“ і „геть чужоземців“ що далі набірає більшої сили.

Поруч з слабкістю уряду збільшуються сепаратні тенденції провінцій. Найбагатша провінція Квантуна з головним городом Кантоном управляється самостійно ще з початку революції. В двох третинах провінцій теж саме.

Ні один з членів уряду не хоче порвати з старою системою злочинства. Наприклад, банки ніяк не можуть виклопатися росписок, що уряд одержав 5 мільйонів таєлів авансу. Гроші ці, як і три тижні тому, лежать у сховах, не зважаючи на те, що з усіх боків надходять прохання прислати грошей для рослати в військом. В деяких пунктах, наприклад в Чіфу, становище таке критичне, що тільки чужоземні військові судна здержують китайських салдатів од грабівки, душогубств і підпалів.

А національне зібрання псагом собі веде розмови про становище в Тибеті й Монголії, які фактично вже не належать до Китаю.

Останні вісти.

(З газети та по телеграфу).

В Хоцзині.

ХОЦІМ. По затверженому закону про холмську губ. усі судові інституції належать до кивської судової округи. Остання розробляє тепер питання про організацію окружного суду в Хоцмі з передачею йому з люблінського і сидецького окружних судів усіх кримінальних і цивільних справ, які торкаються інтересів холмського населення. Кивська судова палата організує кадр перекладачів, котрі в гмінних і мирових інституціях будуть служити посередниками між суддями і населенням, яке має право повмьенно і в розмові користуватись польською мовою. Шкільні справи також переходять до кивської шкільної округи.

(Власн. кор.).

Справи преси.

ПЕТЕРБУРГ. Редактора „Руссакаго Знамени“ општрафовано на 500 карб. за фельєтон: „Снакаю о бѣломъ бычкѣ или чиновничь правосудіи“, надрукований в газеті 18 іюля.

Редактора газети „Правда“ општрафовано на 500 карб. за статтю: „Торжество черасотенцевъ“, надруковану в газеті 18 іюля.

Наложено арешт на 162 ч. „Петербургскихъ Вѣдомостей“ за статтю: „По поводу меморандума“ и „Негражданственность церковнаго авторитета“.

МОСКВА. „Рязанскую Жизнь“ општрафовано на 300 карб. за статтю про професора Лоптея.

ХАРЬКІВ. Курський губернатор Муратов росказав земським начальникам циркуляр, в якому радить як мам боротись з поширенням по селах прогресивних газет, забороняючи волостям приймати за ці газети передплату і переслати їх. Тіж газети прогресивного напрямку, що надходять тут безплатно, знищувати. Газети, прихильні до уряду, губернатор радить поширювати.

Всякі звістки.

ПЕТЕРБУРГ. Вищоцайше дозволено одрити підписку на аложення капітала, з якого засновано буде стипендії імені покійного професора Ключевського. Стипендії ці видаватимуться особам, що зосталися при московському університеті готуватись на професорів по кафедрі руської історії. Крім того, з цих грошей видаватимуться також премії за найкращі твори по руській історії і історії руської церкви.

Морське відомство замовляє за жордоном земледельчальне приладдя для револьського порта. Машини коштіватимуть три мільйони. Руські фірми одмовились, бо не могли зробити цих машин.

В сиводських сферах постановлено вернути Гермогена в заслання. Відомство землеустройства з кредиту 5,172,761 карб. на агрономичну допомогу в районах землеустройства видало урядовій організації 48 проц. і земствам 52 проц.

Сенатор Манухін в чинами ревізії повертається в Петербург 24 іюля. Слідчий матеріял передає прокуророві іркутського суду Нидермідлерові. Під суд одано Трещенкова, Віловерова і інженера Тешпана.

МОСКВА. Як відомо цими днями в княгині Шаховської вкрадено на 600,000 карб. діамантів і інших дорогих річей. Тепер по підозріанню арештовано II секретаря Слівена, Слівен був колиш. багачем; має диплом, говорить чужими мовами. Розорившись грою на біржі, він поступив в почет до княгині. З украденого в ломбарді знайдено часи і перстень.

ЧЕРКАСИ. Дума не задовольнилася клопотів інспектора народних шкіл про асигнування 1000 карб. на подорож учнів в Москву на ювілейні свята 1812 р.

ЗА КОРДОНОМ.

Всякі звістки.

БЕРЛІН. Уряд Сполучених Штатів вимагає од президента Мексиканської республіки негайно припинити повстання і переселювання американоців, погрожуючи в протинуюм разі втрутитись у мексиканські справи.

КОСТЯНТИНОПОЛЬ. Арабський комітет в Каїрі випустив маніфест, в якому вимагає: визнати арабів окремою національністю, завести арабську мову у всіх урядових інституціях по арабських провінціях, признавати в ці інституції виключно чинувників-арабів і дати кочонникам всі політичні і громадянські права.

Комітет тієї думки, що коли ці вимоги буде задоволено, що це буде початком арабської автономії.

ЛОНДОН. В палаті лордів і в палаті общин вшановано пам'ять мікадо.

Література, наука, умілість і техніка.

В 7-му числі за п. р. „Вюлетена бюро економичних і соціальних інституцій (Bulletin du bureau des institutions économiques et sociales)“ що видає міжнародний хліборобський інститут в Римі (Institut International d'Agriculture) уміщена стаття про гадяльські українські кооперативні спілки для збуту худоби, а також замітка про курси по кооперації, влаштовані хліборобським товариством „Сельський Господар“.

Театр і музика.

Труппа М. К. Садовського Сьогодні в труппі М. К. Садовського йде „Водарина“ в участю д. Садовського. Остання труппа д. Прохоровича грає тепер в Катеринодарі, в литовому городському театрі.

ДОПИСИ.

(Од власних кореспондентів).

ВАСИЛЬКІВ. Непорозуміння. В маі цього року правління унізської пукроварні (на Кайвщині) звернулось до васильківської повітової земської управи з проханням дати йому дозвіл на влаштування коштом правління телефонної сіті від пукроварні до ст. Сухоліса через с.с. Уянів, Чепелівку і Влоцциці по земській дорозі. Земська управа не тільки дала дозвіл, а навіть командувала своєю техніка, який мав уважати місце постановки телефонних стовпів. І ось, в той час, як майже всі роботи по проведенню того телефона підходили до кінця, прийшли на місце работ селяне с. Сухоліса на чолі в своїм батьшоку, прогнавши робітників, які напинали дрот, і повиклидали з землі стовпи. Потім виявилось, що земство не мало ніякого права давати правліанню унізської пукроварні такого дозволу, бо дорога, по якій провадяться телефон—не земська, і ввесе на земську управу в список земських торгових доріг без постанови земського зібрання і без згоди селян, через землі котрих вона проходить.

По цьому ділу селяне с. Сухоліса звернулись з скаргою до п. кивської генерал-губернатора, канцелярія котрого просить васильківську повітову земську управу подати їй пояснення для докладу п. начальникові краю.

ХУТІР ОРНИЦЬКИЙ, пирятанського повіту (на Полтавщині). Місцеве життя. Є в нашому хуторі земська однокласова одноклапкетова школа. Та де для хутора, що має більш двох тисяч людности, авадто мало, і багато дітей шкільного віку, що бажать вчатись, зостається поза-школою. Крім цієї школи, буда в нас раніш церковно-парафіяльна; чителем у їй був д'ячок, який так „поставив“ школу, що звів її на нівець: стала вона школою школою грамоти, а згодом, коли селяне її почали зовсім бойкотувати, школу скасували. Торік вибралися селяне раз, другий раз обміркувати шкільну справу, і за другим разом, коли справа була докладно обговорена, постановили прохати в земства допомоги на збудування земської чотирьох-комплектної однокласової школи. Пирятанське повітве земство з охотою пішло на зустріч бажанню селян і дало грошей на будівлю мурованої чотирьох-комплектної школи. Але дело з умовою, щоб селяне зго-

дом, через декілька років, вернули допомогу назад по розкладді і щоб самі підвозили до школи закуплений для будівлі матеріял. Здавалося справа в школу налагодилася як найкраще. Та не так складається, як бажатьєся.

Наш хутір розбитий на дві громади: мозавцьку та грабчанську. По середині хутора тече болотина річка, по один бік котрої розкинулася Мозавцька, а по другий Грабчанська. Мозавцька громада, далеко більша, аветьєя першою громадою, а грабчанська—другою. І от перша громада вивити матеріял для школи згодилася „од хати“, а коли це саме загадали селянам другої громади, то ті вивити матеріял одмовилися зовсім,— вони думали, що всі турботи по будівлі школи вьвме на себе земство.

Побачивши це, мозавцьчане вьвляся за працю сами, без грабчан. Праця пішла дуже енергійно, і школу хочуть збудувати двохповерхову. В першому поверсі буде чотирі комплектні однокласові школи, а на другому, як що набереться дев'яносто душ дітей, що покинули однокласову школу і побажють вчатись далі, селяне хочуть щоб були ще два відділи другого класу. Таким чином в нашому хуторі буде двохкласова земська школа.

В теперішній однокласовій школі вчителем пані К. О. Пшекова, завяята обрусителька.

Останніми часами в хуторі можна помітити деякі культурні в'язица: поширюється українська пісня, витюкуючи вьвже осміття, наваєне а „варобітків“. Для боротьби з худіганством селяне клопочуться, щоб закрити монополію та пивні. Єсть думка одрити з осеви опоживчу крамницю, бо місцеві крамарі, об'єднавшись в щось схоже на синдикат, беруть за крам, що хотять.

Хліб вродив гарно. Садовина теж, крім вичею, що цілих рясою, а ягід було мало.

Листування редакції.

Печатина, д. Лохвицькому. Адреса ферми Занемальських кіз: Київ, В.-Дорогожичська, 57. Передплата. № 3528. Сядне що Вам можна порадити, не суд. „Засів“ виходить. Худож К. С.-ову Допишейте, Газета Вам виснається з 123 ч. Д-н Гузеві. Бандауру випишіть од П. плинського: Київ, Біблківський Бульвар, 77-6, кв. 7.

Справочний одділ.

Навчальні відомості. Субота, 21-го іюля. Пр. Симеона корол. та Іоанна пост, св. прор. Євкліп. Сх. сон. 4 г. 29 хв., зах. сон. 7 г. 43 хв.

Роспис дачних поїздів

(з 1-го мая до 1-го септября).

Південно-західні залізничі.

(О Д Х О Д).

Од Київ до Волярки:

8 год. 20 хв. ран., 9 г. ран., 10 г. 50 хв. ранку, 12 г. дн., 1 г. 5 хв. дн., 3 г. 35 хв. дн., 4 г. 40 хв. дн., 5 г. 25 хв. дн., 6 г. 30 хв. дн., 7 г. 20 хв. веч., 7 г. 50 хв. веч., 8 г. 22 хв. веч., 9 г. 15 хв. веч., 9 г. 35 хв. веч., 11 г. 30 хв. веч., 12 г. 25 хв. веч. та 1 г. ноці.

Од Київ до Мотовидовки:

8 г. 20 хв. ран., 9 г. ран., 10 г. 50 хв. ран., 1 г. 5 хв. д., 3 г. 35 хв. дн., 4 г. 40 хв. дн., 5 г. 25 хв. дн., 7 г. 20 хв. веч., 7 г. 50 хв. веч., 8 г. 22 хв. веч., 9 г. 35 хв. веч., 11 г. 30 хв. веч., 12 г. 25 хв. веч. та 0-й години ноці.

Од Волярки до Ки ва:

5 год. 27 хв. ран., 5 г. 20 хв. ран., 7 г. 14 хв. ран., 8 г. 19 хв. ран., 8 г. 43 хв. ран., 8 г. 55 хв. ран., 9 г. 34 хв. ран., 10 г. 33 хв. ран., 5 г. 51 хв. дн., 8 г. 2 хв. веч., 8 г. 45 хв. веч., 9 г. 18 хв. веч., 9 г. 55 хв. веч., 10 г. 5 хв. веч., 12 г. 40 хв. веч.

Од Мотовидовки до Київ:

4 г. 22 хв. ран., 5 г. ран., 6 г. 29 хв. ран., 7 г. 43 хв. ран., 8 г. 12 хв. ран., 9 г. 3 хв. ран., 9 г. 50 хв. ран., 5 г. 7 хв. веч., 7 г. 51 хв. веч., 8 г. 39 хв. веч., 9 г. 23 хв. веч., 11 г. 0 хв. веч.

Од Київ в Святошині і Воронянку:

8 г. ран., 11 г. 15 хв. веч., 2 г. 35 хв. дн., 3 г. 10 хв. дн., 4 г. 25 хв. дн., 5 г. 13 хв. д., 8 г. 35 хв. веч. і 11 г.

Од Київ до Тетер ва:

8 г. ран., 11 г. 15 хв. ран., 2 г. 35 хв. дн., 4 г. 25 хв. дн., 11 г. 55 хв. веч.

Од Святошина до Київ:

5 г. 40 хв. ран., 7 г. 9 хв. ран., 7 г. 42 хв. ран., 9 г. 22 хв. ран., 12 год. 17 хв. дн., 4 г. 22 хв. дн., 7 г. 14 хв. веч. і 10 г. 57 хв. веч.

Од Воронянки до Київ:

4 г. 20 хв. ран., 5 г. 43 хв. ран., 6 г. 26 хв. ран., 8 г. 3 хв. ран., 11 г. 3 хв. ран., 2 г. 49 хв. д., 6 г. веч. і 9 г. 45 хв. веч.

Од Тетеріва до Київ:

5 г. 7 хв. ран., 7 г. 30 хв. ран., 2 г. 11 хв. дн., 5 г. 26 хв. дн. і 9 г. 12 хв. веч.

Приміт. Поїзда, що одійчєні зорочкою, ходять по неіам і по салуціям святам: 9, 14 і 25 мая, 25 і 29 іюня, 30 іюля, 6 і 13 августа.

Московсько-Ківо-Вороніжська залізничі (О Д Х О Д).

Од Київ до Дарниці:

5 г. 20 хв. ран., 8 г. ран., 8 г. 40 хв. ран., 10 г. ран., 1 г. дн., 3 г. 20 хв. дн., 4 г. 30 хв. дн., 7 г. 30 хв. веч., 8 г. 45 хв. веч., 10 г. 45 хв. веч., 11 г. 15 хв. в. і 12 г. 10 хв. ноці.

Од Київ до Ворисполя:

5 г. 20 хв. ран., 8 г. ран., 3 г. 30 хв. дн., 11 г. 15 хв. веч.

Од Дарниці до Київ:

5 г. 7 хв. ран., 5 г. 51 хв. ран., 6 г. 19 хв. ран., 7 г. 40 хв. ран., 9 г. 56 хв. ран., 12 г. дн., 3 г. 35 хв. дн., 7 г. 20 хв. веч., 9 г. 15 хв. веч. і 10 г. 32 хв. веч.

Од Ворисполя до Київ:

5 г. 10 хв. ран., 6 г. 57 хв. ран., 6 г. 24 хв. веч. і 9 г. 55 хв. веч.



Параходи Товариств:

„Общество Пароходства по Днѣпру и его притокамъ“ і „2-е Пароходное Общество по Днѣпру и его притокамъ“.

Удерже почтово-пассажирскі рейси по ошим водним шляхам:

- 1) По Ківо-Катеринославському два рази на день: з Київ... Катеринославу 5 г. р. і 5 г. дн.
2) По Ківо-Ржищевському що-дня: з Київ... Ржищева... в 2 г. дн.
3) По Ківо-Гомельському що-дня: з Київ... Гомеля... в 1 1/2 г. дн.
4) По Ківо-Чернигівському що-дня: з Київ... Чернигова... в 1 1/2 г. дн.
5) По Ківо-Пинському що-дня: з Київ... Пинська... в 9 1/2 г. ранку.
6) По Ківо-Чернобильському що-дня: з Київ... Чернобилья... в 8 г. ранку.
7) По Ківо-Могильовському: з Київ—по неділях, понеділах, середах і п'ятницях в 2 г. дн.
8) з Могильова—по неділях, вівторках, четвергах і суботах в 7 г. ранку.
9) з Київ що-дня... в 11 г. ран.
10) По Могильов-Оршанському що-дня: з Київ... Оршаньскі... в 4 г. дн.
11) По ланій ліній Київ-Плюти що-дня: з Київ... Плютив... в 6 г. ран.

Редактор В. Яновський. Видавель В. Чкаленко.

Оповістки.

Лікарі та Лікарні

ПРИТУЛОК ДЛЯ ПОРОДІВ
ау- М. І. Дмитрієвої-Личевської
Ші догляд дж.-спец. Приїом породіах у воку шору. Мар.-Благовіщенська 44.

КВАТИРИ

Готель „Україна“ вьвдє в найий КИМ-хобу, недорого. Бульв-Кулар, 34

ВСЯКІ

В КАТЕРИНОДАРІ

Красная ул. в книгарні ЗАПОРОЖЦЯ, продають окремі ММ Ради, а також приймають передплата.

У Владівостоці

купувати „Раду“ окремих ММ можна в книжковій кіоску „Польза“ на розі Светласской й Суїфуноської ул. Там же продають українські книжки, журнали і листовні картки.

В Константинограді

можна купувати „Раду“ в крамниці Кагановського на Белевської вул. в будинку Мазеєва.

Сь 1-го іюля 1912 г. вь С.Петербургъ издається новий еженедельный журнал

„Церковно-Общественный Вѣстникъ“.

Изданіе этого журнала вызывается сознаваемой широкими кругами церковнаго общества потребностью вь безпристрастномъ, правдивомъ, научно обоснованномъ и чуждомъ партийной односторонности освѣщеніи вопросовъ современной церковной жизни. Мы живемъ, повидному, накануне болѣе или менѣе крупныхъ церковныхъ преобразованій. Дѣятельность новыхъ законодательныхъ учреждений часто сопрягается сь церковной сферой. Духовенство начинаетъ принимать все болѣе зыательное участие вь государственной жизни, поврине которой открыто для него либеральнымъ закономъ. Между тѣмъ вьтѣмъ органомъ печати, который обсуждаеть бы все многообразіе, вызванное указанными обстоятельствами, интереси церковнаго общества вьостановити оть недостатковъ ставитъ себя задачей новий журналъ.

Вь журналѣ принимаютъ ближайшее участие: проф. свят. К. М. Агтеєв, проф. П. А. Алексєв, А. Н. Бритвичин, С. Н. Булгаковъ, проф. И. М. Грєсь, чл. Г. А. И. Н. Ефремєв, проф. Н. А. Знозерскій, проф. В. З. Завитинич, проф. А. В. Кастатов, проф. Н. А. Кузнецовъ, чл. Г. Д. Н. Н. Львовъ, І. В. Никаноровъ, проф. Н. Х. Озеровъ, А. А. Пашковъ, чл. Г. Д. свят. І. В. Титовъ, проф. В. И. Овчинниковъ и другіе. Подписка принимается: вь конторѣ журнала—С.Петербургъ, Дмитровскій пер. д. № 10, кв. № 10, вь книжныхъ магазинахъ „Новой Времени“ и Вольфа, вь почтовыхъ отдѣленіяхъ Имперіи.

Подписная цѣна на полгода сь 1-го іюля до конца 1912 г. 2 руб., на 3 мѣсяца (по желанію)—1 р., на 1 мѣс.—50 к., сь дост. и перес.

Иногороднихъ просить адресовать всю корреспонденцію по адресу: С.Петербургъ, Дмитровскій пер., д. № 10, кв. № 10. Пробный № журнала можетъ быть высланъ безплатно по особеному адресу: Редакторъ-издатель Е. П. ИВАНОВЪ.

ОТКРЫТА ПОДПИСКА на 1912 годъ на новий ежемѣсячный журналъ „УКРАИНСКАЯ ЖИЗНЬ“.

Широкіе круги общества, не только великорусскаго, но вь значительной мѣрѣ и украинскаго, до сихъ поръ проявляютъ крайне недостаточное знакомство сь жизнью 30-милліоннаго украинскаго народа, сь его записами и пуждами, сь ростомъ его національнаго самосознанія. Вь этой области все еще царитъ путаница дѣльныхъ, а нерѣдко и вредныхъ предразсудковъ, которые крайне неблагоприятно отражаются на отнoшеніи къ украинскому національному вопросу даже представителей передовой интеллигенціи. Борьба сь этими предразсудками, разоблаченіе инсинуаций, которыми стремятся скопириметривать украинское національное движеніе представителями современной реакціи, широкое и безпристрастное освѣщеніе интересовъ и потребностей украинскаго народа вь области культурно-общественной и политической, опредѣленіе того мѣста, которое по справедливости должно принадлежать ему среди народнаго Россіи, и высьненіе тѣхъ путей, по которымъ должно быть направлено національное его самоопредѣленіе вь интересахъ полноты развитія его богатыхъ силъ и чь атмосферѣ мирнаго сожительства сь другими народностями,—вотъ чему будетъ по мѣрѣ силъ, служить новий журналъ.

Вь какой степени удастся высьполнить эту трудную, но уже давно самою жизнью поставленную на очередь задачу—будеть занисать не только отъ личныхъ усилій редакціи, но и отъ той поддержки, которую она расчитываетъ встрѣтити со стороны своихъ читателей.

„Украинская Жизнь“ будетъ вьходить на русскомъ языкѣ вь обычномъ форматѣ ежемѣсячнымъ журналомъ книжками размеромъ 5—6 печатныхъ листовъ. Программа журнала: Руководящіе статьи по національнымъ вопросамъ. Обзоръ событий текущей жизни на Украинѣ. Сужденія печати, преимущественно руськой и польской, объ украинскомъ вопросѣ. Письма изъ Россійской Украини и изъ Галиціи. Критическіе статьи и литературныя обзорія; библиографія. Украинское искусство. Разныя извѣстія и замѣтки. Отвѣты редакціи на вопросы читателей, относящіеся къ программѣ журнала.

„Украинской Жизни“ уже обидчили свое сотрудничество сьлдующими лица: Брусилоскій И. К., Буда С. А., Вьлюсенко О., Вьлюсовъ И. А., прив.-доц. Василько Н. П., Василько Ан., проф. Волковъ Ф. К., прив.-доц. Грушевскій А. С., проф. Грушевскій М. С., Донцовъ Дм., Дорошенко В., Дорошенко Д., Ефремєв С. А., Жаботинскій В. Е., Жебунєвъ Л. Н., Залынякъ М., прив.-доц. Кистяковский Б. А., прив.-доц. Кистяковский И. А., Кривецкій И., проф. Крымскій А. Е., проф. Коршъ Ф. Е., Лаврентьевъ Д. К., Левинскій О. И., Липинскій В., проф. Луначикъ И. В., Матушевскій Ф. П., Миринъ Н. В., Михура А., Науменко В. П., Новицкій А. П., Оберуєвъ К. М., Обнинскій В. П., Петлюра С. В., Русова С. Ф., проф. Русовъ А. А., Садовскій В. В., Салковскій А. Ф., Стебницькій П. Я., Стещенко И. М., проф. Сумцовъ Н. Ф., Филияскій Н. Г., Черкасенко С. О., Ярошевичъ А. И. и др. Подписка принимается вь конторѣ „Украинской Жизни“: Москва, Тверская ул. д. 75, кв. 39.

ПОДПИСНА ЦѢНА: на годъ 5 руб., на полгода 2 р. 50 к., на четверть года 1 р. 25 к., сь доставкой и пересылкою. Все издание первой книжки разошлося. Подписная плата сь 1 февраля до конца года 4 р. 60 коп. Отдѣльная книжка безъ пересылки 45 к., сь пересылкою 55 к.

Для народныхъ учителей и сельскаго духовенства, а также для учащихся, рабочихъ и крестьянъ допускается, при непосредственномъ обращеніи вь редакцію, льготная подписка: на годъ 4 р., на полгода 2 р., на 3 мѣс. 1 р. сь доставкой и пересылкою. Издаель и отвѣт. редакторъ Я. А. Шереметинскій.